

Taleres Bemærkninger ere fremsatte i en saadan Almindelighed, at det er aldeles umuligt for mig at give et bestemt Svar paa dem her; de anmodes om at ville henvende sig til Krigsministeriet, saa skulle de erholde al fornøden Oplysning, og, finde de ikke den tilstrækkelig, saa kunne de jo senere forebringe Sagen her i Folkethinget. Hvad Bemærkningen af den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgfreds (Tscherning) angaaer, saa omfatter den to Aar, først, hvad der er skeet i indværende Aar, og dernæst, hvad der er foreflaaet for næste Aar. Hvad det indværende Aar angaaer, saa maa jeg holde mig til, hvad jeg tidligere har sagt, at ved de 3 Baa-benarter ere alle Udskrevne indkaldte til Tjeneste. Ved Cavalieriet har man ikke kunnet, paa Grund af Exerceerskolens Indretning, indkalde flere til Dvæle end det planmæssige Antal. Forsaavidt det næste Udskrivningsaar angaaer, saa hersker der unægtelig mellem den ærede Taler og mig en Uovereensstemmelse i Anskuelserne, idet han mener, at man forholdsviis bør fordele Vernepligten paa alle Baa-bendygte, og jeg fra mit Standpunkt foretrækker, naar der skal holdes Mandskab inde ud over den normale Fredsstyrke, — og et saadant Tilfælde vil muligviis indtræffe næste Aar — at beholde det to Aars Mandskab til Tjeneste, fremfor at have lutter ungt Mandskab, navnlig, fordi de kunne blive brugte paa saadanne Steder, hvor det er godt at have længere øvede og tjenstvante Folk — Dette er en Forskjellighed i Anskuelse, hvorom vi aldrig ville blive enige, og den Fremgangsmaade, som Ministeriet heri følger, er den samme, som har været brugt i Landmilitairetaten, saalænge den har bestaaet.

Formanden: Jeg turde maaskee med Hensyn til endeel her fremkomne Ytringer henvende Opmærksomheden paa Bessaffenheden af 1ste Behandling, idet jeg maa bemærke, at kun saadanne specielle Spørgsmaal under samme kunne ansees berettigede, der støtte sig paa nogenlunde iforveien bestemte factiske Omstændigheder og sættes i Forbindelse med almindelige Spørgsmaal, vedrørende Loven og dens Anvendelse.

J. Knudsen: Jeg skal holde mig For-

mandens Udtalelse efterrettelig; og jeg skal derfor kun nærmest gjøre en Bemærkning ved, hvad en æret Rigsdagsmand fra Hjørring Amt har udtalt. Jeg indseer meget vel og veed af Erfaring fra min egen Egn, at det er en Gøne for det Mandskab, der har truffet et højere Nummer, at det, den Bestemmelse uagtet, der indeholdes i Forordningen, at det skal indkaldes, dog ikke veed, hvorvidt det bliver indkaldt eller ikke, og at det saaledes maa vente en lang Tid, forinden det erholdes nogen endelig Bestemmelse; men denne Gøne er dog ikke saa stor, som den ærede Rigsdagsmand fra Hjørring Amt har villet gjøre gjældende, idet han har udtalt, at saadant Mandskab maatte kjøbe Kosten, fordi det ikke kunde faae Arbejde, og saaledes en rum Tid ikke alene være uden Arbejde og Fortjeneste, men ogsaa have Penge-tilfætning; dette forholdes sig ikke ganske saaledes; thi det er dog en bestemt Sag, at, uagtet dette Mandskab vel ikke har kunnet tage fast Tjeneste, saa har det dog, da der er en saa stor Mangel paa Arbejdskræfter rundt om i Landet, til en hvilkensomhelst Tid kunnet faae i det mindste Arbejde paa Dagløn (Neil). Jeg tillader mig at sige Jo. Det er i det mindste Tilfældet i min Egn og i en vid Kreds deromkring. Jeg erkjender saaledes, at der vel er en Gøne for det omtalte Mandskab, og at det var ønskeligt, den kunde høves, men jeg erkjender ikke, at den er saa stor, som den ærede Rigsdagsmand har villet gjøre gjældende.

J. A. Hansen: Da det er det andet Aar, vi ved en foreløbig Lov have faaet det Spørgsmaal afgjort, hvormegit Mandskab der skal udskrives, og da den ærede Justitsminister kun meget betingelsesviis har givet os Haab om at kunne forstaae os for, oftere at komme til at behandle en foreløbig Lov derved, at den bliver afgjort igjennem et Lovudkast, saa troer jeg, at det kunde være godt, ikke slygtigt at gaae over det Spørgsmaal, hvorvidt det kan ansees for rigtigt og forsvarligt, det ene Aar efter det andet, at udgive en foreløbig Lov om den samme Sag. Første Gang, da en foreløbig Lov af denne Natur udkom, motiverede den ærede Justitsminister det derved, at det ikke havde været muligt at forelægge den sidst samede Rigsdag